

Kort om konflikten om padelsporten

Skrevet 19. januar 2021, af bestyrelsen i Dansk Padel Forbund. Bemærk venligst, at vi både leverer fakta i dette skriv, og naturligvis også inkluderer vores holdninger til konflikten.

Og indrømmet, kort bliver det ikke. For tingene skal forklares grundigt. Vi har dog lavet en række overskrifter, der kan hjælpe dig med at finde rundt.

Vi har valgt at udarbejde denne oversigt, fordi mange padelspillere spørger til "Hvad er det for noget med den konflikt med Dansk Tennis Forbund?".

Hvad går konflikten ud på?

Konflikten mellem Dansk Padel Forbund og Dansk Tennis Forbund går ganske enkelt ud på, hvem der skal "bestemme" over padelsporten i Danmark. Eller pænere sagt, hvem der skal være padelsportens officielle repræsentant, og dermed være med i Danmarks Idrætsforbund (DIF), med deraf hørende adgang til støttemidler fra Kulturministeriet, som tilflyder alle sportsforbund, der anerkendes af DIF.

Hvad mener Dansk Tennis Forbund (DTF)?

Her skal du som læser være klar over, at nærværende tekst er skrevet af folk fra Dansk Padel Forbund. DTF ville helt sikkert skrive det anderledes.

Vi forstår, at DTF mener, at **padelsporten er en af-art af tennis**, og at den derfor **bør høre hjemme sammen med tennissporten rent organisatorisk**. Vi tror, at DTF mener, at de sagtens kan styre både tennissporten og padelsporten, ja de mener selvfølgelig, at de vil være de bedste til at styre padelsporten. DTF mener, at det vil være en styrke for tennissporten, hvis der kommer padelbaner i de fleste tennisklubber, og især derfor mener DTF, at de bør styre padelsporten. Endvidere mener **DTF** også, at de **i forvejen har både en struktur med klubber samt et medlemskab i DIF**, og derfor vil det være klart lettest, hvis padelsporten udvikles i en sådan struktur, hvor DTF allerede har adgang til støttemuligheder og udviklingsmuligheder for sporten.

DTF vil nok også mene, at de har **lavet et samarbejde omkring padelsporten med DGI Tennis**, som sikrer padelsportens udvikling i Danmark, og at det derfor vil være klart enklest, hvis padelsporten styres af DTF.

DTF vil måske ikke angive det som årsag, men det er **Tennis Europes** europæiske strategi at de vil forsøge at tage kontrollen over padelsporten i de enkelte lande. Tennis Europe er også opmærksomme på, at det skal gøres, før padelsporten bliver så stor som den er i Spanien, Portugal og Sverige. Små forbund er lettere at tage kontrollen med, og på den måde kan tennissporten måske gøre sig til herre over padelsporten på europæisk plan. I Latinamerika, hvor padelsporten er stor (40% af verdensudbuddet), er tennissporten os bekendt slet ikke i betragtning. I Europa griber de nationale tennisforbund det meget forskelligt an, de store lande er opgivet på forhånd, i andre lande har tennisforbundene valgt at holde sig til tennis, og i nogle lande er der konflikt, enten fordi tennis prøver at overtage eller forhale anerkendelsen af padelsporten, eller fordi padelsporten prøver at løsrive sig fra tennissporten.

De fleste af DTFs argumenter betragter vi som valide og forståelige, set fra DTFs synspunkt. Men vi synes ikke, at disse argumenter er nær tunge nok til at lade et tennisforbund styre padelsporten.

Hvad mener Dansk Padel Forbund (DPF)?

DPF mener, at **padelsporten er en sportsgren helt for sig selv**. En **sportsgren, der** som alle andre større sportsgrene **skal drives og styres af sportsgrenens udøvere (padelspillere), på samme måde som alle andre sportsforbund er organiseret**.

DPF konstaterer, at stort set **alle padelspillere støtter op om et selvstændigt forbund**. Det er DPFs vurdering at ganske få padelspillere mener, at DTF skal styre padelsporten. En analyse af en vilkårlig og neutral padelspiller på facebookgruppen Danske Padel Entusiaster lavede i august 2020 en afstemning, om hvem der burde repræsentere padelsporten. 2 stemte på DTF, 114 stemte på DPF. 25 mente, de manglede information om emnet, og kun 9 stemte på, at padelsporten skulle styres i et samarbejde mellem de to forbund. Afstemning kom nok som et chok for de fleste, at opbakningen var SÅ markant til DPF, at selv de færreste mente, at der skulle samarbejdes på tværs af forbundene.

DPF konstaterer, at **kreativiteten, engagementet og forståelse for padel som sportsgren klart har det bedst, hvis der findes et padelforbund, hvor beslutningerne træffes af padelspillere**.

DPF betragter **padel som en sportsgren med et enormt potentiale for at udvikle sig i Danmark**. Et potentiale der kan sikre, at endnu flere danskere dyrker endnu mere sport i længere tid. Frækt sagt kan vi se ind i et scenarie, hvor padelsporten har mulighed for at blive blandt Danmarks 5 største sportsgrene. Padel kan ende med at blive større end tennissporten i Danmark. En sådan udvikling, som allerede er i fuld gang, skal ikke styres af folk, der tænker en anden sportsgren først. For så vil en sådan udvikling aldrig finde sted, ganske enkelt. Det vil være godt for Danmark, og danskeres sundhed og mentale velvære, at padelsporten har rammerne til at blive en af Danmarks større sportsgrene. I et selvstændigt forbund.

DPF konstaterer, ved at se til udlandet, at de lande, hvor padelsporten er organiseret som sin egen sportsgren, er padelsporten udviklet markant bedst (Spanien, Sverige, Portugal). Til gengæld er der ikke langt til Norge og England, hvor de nationale tennisforbund har sat sig tungt på padelsporten og ikke er kommet nogle vegne. Fordi der tænkes tennis før padel hos dem, der bestemmer over padel.

DPF glæder sig over, at tennisklubber bygger padelbaner, men konstaterer også, at det er **81% af padelbanerne i Danmark, der ikke ligger i forbindelse med tennisbaner**. DPF konstaterer også, at **padelsporten især udvikles i større padelcentre**, og gerne indendørs. At der derfor findes padelbaner, ofte enkeltstående og udendørs, i forbindelse med nogle tennisklubber, kan DPF kun glæde sig over, men ser slet ikke grund til, at det berettiger DTF til at skulle "styre" padelsporten.

DPF konstaterer ud fra analyse af padelspillere på den nationale rangliste, at næsten alle aktuelle spillere har en "fortid" i andre sportsgrene. 30% har spillet tennis, 27% badminton og 23% fodbold. Hertil kommer 9% squash, 9% bordtennis, 9% håndbold og 7% golf. Det giver lidt over 100% fordi nogle har angivet flere sportsgrene. Denne fordeling giver ikke ret til et forbund som tennis kan sige, at sporten tilhører DTF. Det kunne lige så godt have været Badminton Danmark eller DBU, der kom med den slags krav, og det gør de heldigvis ikke. **Padelsporten er sin egen**.

Hvorfor kan de to forbund ikke samarbejde?

De to forbund *har* samarbejdet. **Dansk Padel Forbund blev stiftet 18. august 2017.** DPF bliver i løbet af de første par år både medlem af FIP, det internationale padelforbund, og senere af FEPA, det europæiske padelforbund.

Den **9. august 2018 blev der indgået en samarbejdsaftale mellem DPF og DTF**, hvor DPF blev "associeret" til DTF, og på den måde kunne medlemsklubber hos DPF også komme til at blive registreret i DIFs medlemsregistreringssystem, der er et af fundamentene for tildeling af økonomisk støtte til de enkelte forbund. Samarbejdsaftalen blev hjulpet på vej af folk fra DIF for at DPF ikke skulle stå helt udenfor DIF, og i samarbejdsaftalen indgik også, at DTF fik to medlemmer i DPFs bestyrelse.

Bestyrelsesarbejdet gik ikke godt. Set fra DPFs ende af bordet bidrog DTFs repræsentanter ikke med andet end bremsende aktiviteter. DTF ønskede ikke at DPF havde direkte kontakt med hverken DGI eller DIF. DTF har sikkert et andet syn på sagen, måske de mente, at padelsportens repræsentanter ikke var dygtige nok til deres arbejde. Det har vi efterfølgende hørt.

I hele forløbet med DTF tilfaldt der ikke én eneste støttekrone til DPF. Midler, der blev sendt til padelsporten, havnede hos DTF. Og der VAR midler, måske i millionklassen, det har vi ikke fået afklaret.

I **starten af 2020** får DTF overbevist DPFs formand og næstformand (sidstnævnte er ansat i DGI og var det også under næstformandsperioden) til at offentliggøre **forslag om at nedlægge DPF på generalforsamlingen** den 20. marts 2020. Ved en nedlæggelse af DPF skulle medlemskaberne af både FIP og FEPA tilgå DTF. Det gav noget nær et ramaskrig blandt padelspillere, da det i februar 2020 blev offentligt kendt, at DTF ville nedlægge DPF. Padelspillere mener som bekendt ikke, at padelsporten skulle høre under et tennisforbund.

Til generalforsamlingen den **20. marts 2020** var det åbenlyst, at der kun var én til stede, der syntes, at det var en god idé at nedlægge Dansk Padel Forbund, og det var DTFs repræsentant. DPF var, og er, organiseret som andre sportsforbund, hvor hver medlemsklub har én stemme. Bestyrelsen har ikke stemmeret. På det tidspunkt var der 8 medlemsklubber i DPF, hvoraf 7 var til stede. **Samtlige 7 stemte imod forslaget om at nedlægge DPF, og samtlige 7 var enige om, at padelsporten og tennissporten skulle være i øjenhøjde med hinanden**, og ikke den ene som filial eller lillebror til den anden. Det skal bemærkes, at til generalforsamlingen var 5 af de 7 stemmer tilmed fra kombinerede padel- og tennis-klubber. Så selv langt inde i tennisklubberne var der ikke opbakning til DTFs strategi om at nedlægge DPF.

Hvorfor ville DTF ligefrem nedlægge DPF?

Det skal DTF jo selv forklare, og efter vores klare overbevisning ønsker de stadig DPF nedlagt, de har i hvert fald ikke forklaret andet.

Den vigtigste forklaring er den værste: **For at blive medlem af DIF skal et forbund have eksisteret i 5 år.** Hvis DTF var lykkedes med at nedlægge DPF, ville der gå ubeskriveligt mange år før padelsporten nogensinde ville kunne få sit eget forbund. I mellemtiden ville DTF kunne cementere sin magt over padelsporten og bruge sporten til at holde liv i tennisklubber uden nødvendigvis at sikre sporten den udvikling, som den vil få med dedikerede padelspillere i ledelsen. Netop derfor var det ikke nok at fortsætte den "stækkelsespolitik", som DTF i forvejen udøvede, for padelsporten med sine to bestyrelsespladser, sådan som vi vurderer det i DPF.

Den anden forklaring er, at **DPF har de internationale medlemskaber af FIP og FEPA**. Dem ønsker de at overtage, især FIP, der er det internationale organ, og som kun accepterer ét medlem fra hvert land. Hvis DTF er officielt medlem af FIP har de lettere ved at forklare DIF, at padelsporten tilhører dem. Til gengæld står DTF på sigt ualmindeligt svagt så længe det ikke er lykkedes for dem. Derfor har de i 2020 arbejdet intenst på at overbevise FIP, om at DTF er den rette repræsentant for padelsporten i Danmark i stedet for DPF. Det er ikke lykkedes dem endnu trods deres formentligt ret intensive lobbyindsats overfor den italienske ledelse af FIP. Det bør heller ikke kunne lykkes, for det kræver 80% opbakning fra en generalforsamling at ekskludere et medlem og sætte et andet ind.

Den tredje og også vigtige forklaring er, at **it's all about money**. Hvis DTF bliver repræsentant for padelsporten så går alle penge til padelsporten til DTF. Uden et padelforbund er der ikke andre der gør krav på padelsporten, som DTF herefter kan gøre med hvad der passer dem, og hvad de magter og interesserer sig for.

Behøver vi forklare mere? Hvad skete efter 20. marts 2020?

Lad os lige starte med at understrege, at DTF allerede i starten af 2020 (eller tidligere, vi er ikke oplyst herom) havde lavet en aftale – formentlig en kontrakt med 2 års varighed – med DGI om padelsportens udvikling i Danmark. Uden at nogen fra DPFs bestyrelse var vidende herom. Undtaget, altså, DTFs repræsentant i DPFs bestyrelse, der tilmed var drivende forhandlingspartner med DGI om aftalen. Det er svært at betragte som andet end at et bestyrelsesmedlem er gået bag om ryggen på resten af bestyrelsen i DPF. At vedkommende efterfølgende er drivkraften for at få nedlagt DPF kan vel næppe betragtes som mere illoyalt, og efter vores vurdering i direkte modstrid med den associeringsaftale, der var indgået mellem de to forbund.

Så intet under, at bestyrelsen i DPF enstemmigt besluttede, at DPF blev nødt til at afslutte den associeringsaftale der var med DTF, vel vidende, at den var stykket sådan sammen, at den ikke lige kunne opsiges, og at den krævede vedtægtsændringer i DPF for at komme helt ud af. Endvidere ville et ophør af denne associeringsaftale stille DPF helt udenfor relationer til DIF.

DPF kontaktede ultimo marts 2020 DTF om ophør af associeringsaftalen, og for en meget sjælden gangs skyld opnåede begge parter enighed herom uden større sværds slag. **Associeringsaftalen blev derefter bragt til mindeligt ophør at regne fra 1. april 2020.**

Den **14. april 2020 søgte DPF om medlemskab af DIF**. DIF har kvitteret for vores ansøgning, og den 19. august 2020 var DPF til første kontaktmøde med ledelsen i DIF. DIF arbejder aktuelt på at rede trådene ud mellem de to forbund for at se, om de kan mægle mellem forbundene til en god løsning for sporten som helhed.

Herudover er der sket mange ting for padelsporten i Danmark i løbet af 2020. Vi ridser kun ganske kort op: Baneudbuddet er vokset fra 99 baner til **203 baner**, og i DPF estimerer vi, at der kommer til at være omkring 400 padelbaner i Danmark ved udgangen af 2021.

DPF er også vokset markant i 2020. Ved indgangen til 2020, og ved generalforsamlingen 20. marts 2020, havde vi 8 medlemmer. Ved udgangen af 2020 havde vi **24 medlemmer**. I alt havde vi **833 spillere på vores nationale rangliste** ved udgangen af 2020, op fra 311 ved indgangen. Hvis vi måler på medlemmer i vores 24 medlemsklubber landede vi i 2020 på **3.312 padelspillere** imod 811 ved udgangen af 2019.

I 2021 kommer vi igen til at se noget, der minder om fordoblinger på samtlige af vores netop omtalte måleparametre.

Vi er ikke et sekund i tvivl om, at DPF har haft en indflydelse på størrelsen af padelsportens gedigne vækst i 2020, og hvis DPF var blevet nedlagt i marts 2020 havde padelsporten ikke haft nær den størrelse og det antal spillere i 2020 som vi ser nu, og slet ikke den udsigt til 2021, som vi ser ind i.

Vi er ikke bekendte med andre sportsgrene, på noget tidspunkt i Danmarkshistorien, der på så få år har udvist så store vækstrater.

Hvordan løser vi konflikten?

Der er ingen tvivl om, at både DTF og DPF ønsker at repræsentere padelsporten i Danmark. Det kræver derfor, at den ene organisation anerkender at den anden er repræsentant for padelsporten i Danmark, før der kommer en reel løsning.

DPF kan dog sagtens se en løsning, der både er til fordel for DTF og for DPF, hvor DPF anerkendes som repræsentant for padelsporten i Danmark, og hvor DTF får fortsat støtte til udviklingen af padelsporten i tennisklubberne, der repræsenterer de 19% af padelsportens baner. Det vil hjælpe tennisklubber til at blive kombinerede tennis- og padelklubber, med medlemskab i begge forbund, og med mulighed for at vokse markant som kombineret klub med to sportsgrene. En sådan politik, som reelt allerede er i gang, vil næppe øge tennisklubbernes andel af padelbaner fra de blot 19%, fordi der samtidig er mange andre der bygger padelbaner, herunder idrætsforeninger, kommunale anlæg og private investorer.

Det svære er dog, at DTF skal anerkende DPF som den rette repræsentant for padelsporten, ligesom DIF skal gøre det. I så fald er der ingen grænser for eventuelle samarbejdsmuligheder mellem tennis og padelsporten.

Lad det være sagt, at den udvikling af padelbaner, der sker i tennisklubber er en udvikling, som også DPF er ganske tilfreds med.

Set fra padelsportens synspunkt skal vi bare ikke glemme, at der er **81% andre padelbaner, der overhovedet ikke har skyggen af relationer til et tennisforbund**, og derfor generelt ikke har mange spillere, der overhovedet forstår hvorfor DTF vil blande sig i styringen af sporten.

Vil DTF anerkende DPF som den rette repræsentant for padelsporten i Danmark?

Nej, det tror vi ikke de vil. Fordi vi mistænker DTF for ikke kun at tænke på deres klubbers bedste, men på deres eget forbunds ego. Frækt sagt.

Vi vurderer, at DTFs bestyrelse, der ret egenhændigt håndterer denne her sag, er fløjtende ligeglade med, hvad flertallet af padelspillere ønsker. For de ved godt, at det altovervejende flertal af padelspillere vil have deres eget forbund, sådan som de allerede har. Vi vurderer, at DTF alene ser på, hvad de mener, der er bedst for DTF som forbund. Vi er ikke engang overbeviste om, at de tænker på deres egne tennisklubberes bedste i denne her sag. Jo, det gør de, når de hjælper medlemsklubberne med at bygge padelbaner, men ikke når de mener, at DPF skal nedlægges. For så risikerer de, at deres padelbaner bliver lige så ringe udnyttet som deres tennisbaner. DTF er 100% orienterede imod at lukke DPF og sætte sig fast på magten over padelsporten i Danmark. Vi retter denne tekst hvis de en dag siger noget andet.

Vi forventer, at DTF holder fast indtil der virkelig er nogle – måske af deres medlemmer, måske i DIF, måske i Kulturministeriet eller Folketinget – der siger, at nu må de anerkende DPF som den rette repræsentant for padelsporten i Danmark, og koncentrere sig om tennissporten, som der nok også er rigeligt arbejde med. Det kan vare flere år før den erkendelse kommer, men vores opfattelse er, at den bør komme, og at den kommer på et tidspunkt. Det er et spørgsmål om tid.

Indtil denne erkendelse forhåbentligt kommer en dag, vil DTF fortsat arbejde for at få DPF nedlagt og fravriste vores internationale medlemskaber fra os. DTF vil også gøre en stor indsats for at vinde landsholdspillernes hjerter, fordi de tænker, at netop Danmarks måske 20 bedste padelspillere kan være indgangsbilletten til de internationale medlemskaber. Frækt sagt påstår vi i DPF, at landsholdsspillerne egentlig er DTFs eneste spillertype af interesse for dem i padelsporten, fordi, hvis

de kan sige, at de ligefrem ejer landsholdet, så vil de måske kunne stå stærkere i en overtagelse af FIP. Det tror vi også bliver svært for DTF, for landsholdsspillere har nok også en mistanke om, hvor meget der egentlig vil blive tænkt i padeltanker hvis de skal tænkes af en ledelse i et tennisforbund.

Endelig vurderer vi, at DTF intet har imod at køre en udmattelseskrig overfor DPF. For DTF får penge for det imens. Millioner af støttekroner. DPF får ikke, og har ikke fået, en flad femøre, på trods af, at aktivitetsniveauet på mange måleparametre for padelsporten har været markant større hos DPF end hos DTF og DGI tilsammen.

Enhver logik tilsiger også, at en stor rig spiller hurtigt kan udsulte en anden, uanset om den anden har ret. Den arbejder de klart efter i DTF, og de virker endda til at tage det med ro imens. Ro på deres arbejdsindsats for padelsporten. Vi tør ikke tænke på, hvor meget ro de vil tage sig, hvis de en dag får magten alene.

Vil DPF anerkende, hvis DTF bliver padelsportens rette repræsentant?

Det vil vi betragte som en alvorlig fejlbeslutning af DIF, der på sigt vil reducere sportens udviklingspotentiale i Danmark nævneværdigt. Og det kan ikke være i hverken DIFs eller Danmarks generelle interesse.

DPF vil dog anerkende, hvis flertallet af vores medlemsklubber mener, at DTF vil være en bedre repræsentant, eller hvis størstedelen af padelspillerne, eller måske bare et stort mindretal af padelspillerne, ville mene at DTF ville være bedre end DPF til at styre padelsportens fremtid. I den optik er DPF langt mere fleksibel end DTF, fordi DTF allerede og udmærket ved, at de stort set ingen støtte har blandt padelspillere til deres forehavende om at tage magten over padelsporten.

Det vil nok kræve, at vi går i stå i vores aktivitetsniveau og kreativitetsniveau i forhold til 2020. Og det kan ske, hvis vi bliver stærkt uenige eller uvenner i bestyrelsen. Indtil videre har vi dog i hele DPFs historiske forløb konstateret ganske stor enighed om retningen for bestyrelsens arbejde, hvis vi lige fraregner DTFs repræsentanter. Vi konstaterer også ganske stor enighed om vores overordnede strategi for DPF, der med to ord kan beskrives som **anerkendelse** af padelsporten på lige fod med andre sportsgrene, og at gøre padel til en **folkesport**.

Hvad er "Padel i Danmark"?

Inden vi afslutter vores "kort om konflikten om padelsporten" skal vi lige prøve at forklare det, der hedder **Padel i Danmark**, som vi virkelig betragter som en **anomali** indenfor sportens organisering.

Padel i Danmark er DTFs modsvar på Dansk Padel Forbund. Det er der, hvor folk er ansatte til at varetage padelsporten i Danmark. I modsætning til andre forbund har Padel i Danmark ikke noget CVR-nummer, så vi antager at det er en del af DTF rent juridisk. Vi kender heller ikke den demokratiske struktur i Padel i Danmark, for den styres også af den hemmeligholdte aftale mellem DTF og DGI.

Padel i Danmark har ifølge deres hjemmeside 7 ansatte. Nogle af dem har formentlig andre opgaver end at være i Padel i Danmark. Det håber vi, for udefra set er de ikke lykkedes med meget andet i 2020 end at arrangere nogle (gode) trænerkurser, lave en elite-turneringsrække, som generelt blev ramt af corona-aflysninger, og så rådgive tennisklubber om at bygge padelbaner, hvilket kun er prisværdigt. De har "truet" med at de også ville afholde et DM i padel. Det fik de ikke gjort, mens DPF afholdt sit tredje årlige DM i padel. Der har ikke været andre arrangører af DM i padel end DPF siden padel kom til Danmark.

Padel i Danmark strider imod alt hvad der er ånden i et idrætsforbund: Det er en enhed på et hemmeligt fundament, uden offentlighed om, hvem der tager hvilke beslutninger, og helt udenfor den generelle ånd i et medlemsdemokrati, som hele Danmarks Idrætsforbund er bygget op om.

Danmarks Idrætsforbund er bygget op af sportsforbund, der har medlemsklubber, der har individuelle medlemmer. Medlemmerne vælger deres klubbers bestyrelser, der igen vælger deres forbunds bestyrelser, der igen bestemmer i Danmarks Idrætsforbund. God demokratisk struktur, gældende for samtlige af DIFs 62 medlemsforbund. Det er præcis sådan, at Dansk Padel Forbund er opbygget og skal eksistere.

Hvad foreslår vi DIF, Kulturministeriet og politikerne at arbejde for?

Padelsporten er allerede i dag rigeligt stor til at have sin egen repræsentation i DIF, og med den udvikling, sporten får, er det, efter vores vurdering, kun et spørgsmål om tid, hvornår den rette beslutning for padelsporten skal træffes, og den bør være følgende:

Anerkend Dansk Padel Forbund på lige fod med andre sportsgrene, og sørg for at forbundet bliver **medlem af DIF**. DIF bør anerkende padel som den folkesport, DPF arbejder for, og alting tegner til, at den skal blive. Derfor foreslår vi for DIF at

- 1) Sikre, at Dansk Padel Forbund anerkendes præcis på sin 5-års fødselsdag, og allerede i god tid inden denne dato får besked om, at sådan bliver det.
- 2) Sikre at DPF allerede nu får særlige ressourcer til de aktuelt vigtigste opgaver, hvilket er klubudvikling, børne/skole-padel, arbejde for at lokalpolitikere tænker padelsporten ind i deres kommunale sportsanlægsinvesteringer, herunder i form af OPP-projekter, ressourcer til at drive et sekretariat til at rådgive om padelsporten, til at afvikle turneringer, og til at drive et landshold, der inden længe gerne skal være i global top10 og på sigt kan gøre det endnu bedre.

DIF kan samtidig og gerne hjælpe DTF med udvikling af padelbaner i tennisklubberne. DPF rådgiver dog allerede nu nogle tennisklubber omkring udvikling af padelsporten, og gør det også gerne fremover, men lige her kan det med fordel lægges hos DTF.

Padelsporten skal styres af padelspillere. Padelsporten skal organiseres på samme vis som alle andre sportsgrene i Danmark, med medlemmer i klubber, der samles i et forbund, der er medlem af DIF. Det håber vi, at du vil være enig med os i, efter du har læst hele denne oversigt.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen

Dansk Padel Forbund
Augustvej 60
2860 Søborg
formand@dansktopadelforbund.dk
Tel 20 95 60 85
CVR 38865153

